

Egyed Emese: *B. O. életrajzot küld* (vers) **2.**
 Borsodi L. László: *Az utolsó anziksz* (vers) **2.**
 Nagy Zalán: *Hat ördög* (vers) **3.**
 Karácsonyi Zsolt: *Marosvécsi metaforák* (vezércikk) **3.**
 Balázs Imre József: *Egy metafora kibontása. A helikoni íróárság mint irodalmi parlament* (tanulmány) **4.**
 László Noémi: *Átiratok Horváth Imre négy soraira* (vers) **5.**
 Balog Alexandra: *Helikon líceum elméletben és gyakorlatban. Irodalom-népszerűsítés a fiatalok körében* (tanulmány) **6.**
 Fekete Vince: *Mintha folytatása* (vers) **8.**
 Sánta Miriám: *Fényben élni* (vers) **8.**
 Cseh Katalin: *Kérés* (vers) **9.**
 Lövétei László László: *Tíz parancsolat* (vers) **9.**
 Papp Attila Zsolt: *Új évszázad felé* (vers) **9.**
 Varga László Edgár: *élünk-e még?* (vers) **9.**
 Cseke Péter: *Jövőkép, szimbolikus térben* (tanulmány) **10.**
 Borcsa János: *Szálanként erdélyi irodalomtörténekekről* (tanulmány) **11.**

Lézenszó Ritter

Märceu-Rácz Dóra: *Lépcsőn* (vers) **13.**
 Demeter Arnold: *harmadik típusú találkozás; oltalom; búcsújárás* (vers) **14.**
 Tamás Boldizsár: *Romlott kakaó* (regényrészlet) **15.**

Ferenczi Szilárd: *A vécsi tölgyek alatt* (tanulmány) **18.**
 Juhász Andrea: *„Irodalom à la Kazinczy” – közelítések az erdélyi irodalomhoz* (tanulmány) **20.**

Kinematográf

Hermán Dániel: *Erdélyi nagyjaink (túl nagy) távlatból* (Csukás Sándor – Oláh Kata: *A Griff, a Dámvad és a Varjú*) **23.**

Theátrum

Bartha Réka: *Zsigerekből kibontakozó nő történet* (Krakowski Teatr Tańca: *OPERA.EXE*) **24.**

Kritika

László Zsuzsa: *Nem-erdélyi nem-antológia (Végso utáni menedék. Szerk.: András Ferenc)* **25.**

Fülszöveg

Böjthe Pál: *Irodalmi gazdagság (Erdélyi Szép Szó 2026. Szerk.: Lövétei László László)* **26.**
 Szalló Tünde: *Gyermekül tanuló kertek (Kert a világ közepén – Erdélyi gyermekvers-antológia. Válogatta és szerkesztette: László Noémi)* **26.**

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Történelmi távlatok* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Nikita* **27.**

Artefaktum

Márton Evelin: *Történetek bronzból és kőből* **28.**

EGYED EMESE

B. O. életrajzot küld

(Bárd Oszkár: *Schubert*)

... Szépet keresve kakofóniában
 társakra lel zenébe rejtett
 zsenik fogadatlan fiává váltan,
 ki megcsodál egy teremtő kezét,

magam vagyok, nyomodba eredetten,
 rólad írnék, általad más vagyok,
 mives csodák születését figyeltem,
 zárándok lélek. Testem elhagyott.

ki elfogadja Almásgalgó csöndjét,
 Sárkánykert alján gyógyít és figyel:
 (az *Andantét* a *Largók* meg ne öljék)
 dalba merül, nem cserél senkivel;

Csak hangszerek, csak képzelődés-húrok.
 Kerekded formák? Fenyegető lét
 acélujján elpattant minden húrod.
 (Játszlak, hallgatom dalod üterét.)

BORSODI L. LÁSZLÓ

1976, Csíkszereda.
 Szülővárosában él.

Az utolsó anziksz¹

Dsida Jenőnek és Szilágyi Domokosnak odaáttra

Nélküled hűtlenek hozzám a szavak.
 Hol vagy, miért nem szólsz, miért nem küldesz?
 Miért nem noszogatsz, hogy induljak?
 Ha itt lennél, esküszöm, nem menekülnék!
 Hiányzik nekem a kerülő, az ácsorgás Jaffa-Kocsárdon?
 Kell nekem a tarsisi-kolozsvári álmom?
 Hiányzik nekem a sok jöttment, útonálló, matróz?
 Kell nekem, hogy azt kérdezzék gúnyolódva:
 mi a foglalkozásod, honnan jöttél, hol a hazád?
 Ezt hallgassam? A szitkok áradatát, mint tengernek hullámát?
 Azt, hogy nincsen apám, se anyám, se Istenem, se hazám?
 Hogy gyáva vagyok, hitvány, bérenc, bozgor?
 Ha néha be is csaptalak, hidd el, ma már nem tenném,
 oda mennék, ahová küldenél, mert tudom, immár tudom
 – több ez, mint sejtés, több ez, mint sugallat –,
 hogy nem tőled, magamtól nem menekülhetek,
 mert mocorog a szó, a rádiumrögnyi szó,
 mely növeszti bennem a kórt, és dédelgeti halálomat,
 s hogy vinnem kell, vinnem kellene, ki kellene ejtenem,
 de hallgatsz, nem szólsz, mert talán belefáradtál,
 és így mondod fel (egyoldalúan) a prófétai szerződést,
 vagy nem vagy, s ha te nem vagy, én sem lehetek,
 és ami még iszonyúbb, lehet, nincs már Ninive-Transzilvánia,
 és nincs, aki leszálljon trónjáról, nincs, aki hozzád térjen.
 Hát itt ácsorgok borzasan, túró- és fokhagymabűztől áradón,
 egyre fásultabban, emlékezés, tudás, sejtelem, bölcsesség nélkül.
 És csak nézem, elnézem savós szemmel,
 ahogy városaim, falvaim helyén ugar, vad szelek,
 hogy így tedd rá, úgy tedd rá, forog, perdül, forog, perdül,
 és egyedem-begyedem-kendertánc a világ.

¹ Részlet a *Liturgia Transylvanica* című készülő kötetből (*Lectio prima*).

Idén emlékezünk az *Erdélyi Helikon* munkaközössége megalakulásának 100. évfordulójára. Az Erdélyi Magyar Írók Ligája (E-MIL) a magyar költészet napja alkalmából arra kérte fel néhány tagját, írjanak átiratokat a helikoni költőldők verseiből kiindulva. A *Helikon* 2–3., 5., 8–9. és 13. oldalain ezeket az átiratokat közöljük.